

være mere formel end tidligere. Jeg vil nødig lade den Betragtning gælde overfor alle Institutioner, blandt andet ikke overfor det Bureau, vi have i Rigsdagen, men i mange Tilfælde tør det siges, at det er saaledes, og da jeg ved, at de Folk, som nu ere knyttede til Arbejderforsikringsraadet, gøre alt, hvad de formaa, for at bringe det mest mulige ud af Sagerne, og undersøge de Forhold, der skulle forelægges for Forsikringsraadet, paa bedste Maade, saa tror jeg ikke, vi gavne Arbejderforsikringen ved at gøre det til et Bureau.

Jeg vil derfor meget henstille, om man ikke i et Udvalg vil overveje dette, at man gav de Folk den Løn, her tiltænkes dem, under visse Forhold stillede dem Pension i Udsigt, men saaledes, at de bleve noget mere afhængige af en fortsat Vivacitet, end de vilde blive, naar de ansættes fast. Jeg skal ikke sige noget som helst om nogen, men jeg er ikke tilbøjelig til at antage, at hvis vi havde kunnet faa Fabrikinspektoratet oprettet paa den Maade, at vi havde haft den allerøverste Ledelse i den Form, som jeg har tænkt mig, saa er jeg noget tilbøjelig til at tro, at Forbindelsen mellem Fabrikdirektoratet og Befolkningen vilde have været inderligere, end den nu er. Det er jo saaledes, at man har taget et Stykke af det gamle Fabrikinspektorat over i den ny Ordning, og jeg er ikke ganske vis paa, at det har været til Held for Institutionen, derfor vil jeg henstille, om man ikke var i Stand til at tage Hensyn til disse mine Ønsker paa den Maade, at vi beholdt de gode Folk, vi have, og bleve i Stand til at knytte lige saa gode Folk til i Fremtiden, men saaledes, at vi ikke lavede noget Bureau. Det er vel saa, at Arbejderforsikringsraadet i væsentlig Grad maa stole paa de Undersøgelser, der foretages af Kontorpersonalet. Det gaar jo saaledes, at de, der ere fast knyttede til Kontoret, have det egentlige Arbejde med at lægge Sagerne til Rette. Det afhænger altsaa i væsentlig Grad af, hvor samvittighedsfuld og spændstig den Arbejdskraft er, vi have, og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at hvis man gaar hen og betrygger deres Stilling paa den Maade, man her ønsker det, saa svækker man Spændstigheden noget. Jeg vil dog antage, at med de nuværende Kræfter kunde det endda gaa, men ved Skifte kan man ikke forsøge sig frem, man kan ikke tage en Mand paa Prøve; en Kontorchef og en Fuldmægtig skulle ansættes, og har man dem først, saa har man dem, og det kan vel antages,

at den Slags Besættelser kunne ske ved Protektion ogsaa. Jeg vil derfor henstille, at man beholder det nuværende Forhold, men lønner de paagældende Mænd ordentligt, saaledes som det foreslaas. Jeg vil henstille dette til Overvejelse i et Udvalg, eventuelt, hvis det skulde støde paa Modstand fra Ministerens Side, at det i hvert Fald bliver saaledes, at disse Folk vælges af Arbejderforsikringsraadet, for jeg tør vel tro, at der netop paa det Sted altid findes Folk, som staa i en saadan Forbindelse med de interesserede, at de i højere Grad end Ministeren maaske kunne have Kendskab til de Personer, som bedst egne sig til den paagældende Post. Jeg har sagt dette, fordi jeg tror, at en Ordning som den, jeg her har tænkt mig, vil være i Sagens Interesse, ikke, fordi jeg vilde have antydnet noget som helst ufordelagtigt om de nuværende Funktionærer ved Arbejderforsikringsraadet, for jeg tror, det er Folk, som vi kunne være overordentlig godt tjente med. Jeg anbefaler de af mig fremsatte Tanker til Drøftelse i et Udvalg.

Thomas Larsen: Jeg kan godt slutte mig til den ærede sidste Taler. Jeg tror ligesom han, at de Funktionærer, som hidtil have arbejdet i Ulykkesforsikringen, have gjort et godt Arbejde, men ud over dette kan jeg heller ikke være enig med ham. Det forekommer mig nemlig, at efterhaanden som vi have vedtaget flere og flere Ulykkesforsikringslove, efterhaanden som Ulykkesforsikringsvæsenet udvides til flere og flere, bliver der en Trang til ligesom at faa koncentreret hele Ledelsen af dette Forhold, og det forekommer mig, at naar Ministeren har stillet Forslag om at ansætte en Kontorchef, er dette en ret heldig Ordning, som Ministeren her har taget Sigte paa at indføre. Jeg tror nemlig, at selv om de tidligere Funktionærer have udført et meget godt Arbejde, og selv om Forsikringsraadet har udført sine Sager nok saa udmærket, vil man, efterhaanden som Forsikringerne udvides, komme til at trænge til et saadant, lad mig sige, forsikringsteknisk Midtpunkt, hvorom den hele Sag kan komme til at kredse sig, og jeg nærer aldeles ingen Frygt for, selv om der ansættes en Kontorchef, der forsikringsteknisk set kommer til at udgøre et saadant Centralpunkt i Administrationen, at han derved paa nogen Maade skulde komme til at udøve en skadelig Indflydelse med Hensyn til Forsikringsraadets hele Administration og de Afgørelser, som Raa-